

NOI suntem cei mai NOI dintre
cei NOI, căci suntem NOI!
Răspunsul este doar ... NOI!

Revista Liceului Teoretic Sănnicolau-Mare

Motto: *Discimus!*

Ics: - Dacă raportul PROFESORI ↔ ȘCOALĂ ↔ ELEVI nu se stabilește rațional (corect și sistematic), atunci... rezultatul nu e decât o cavalcadă dogmatică prin infinitele câmpii ale ignoranței!

Igrec: - Ceva foarte vechi, care se manifestă în și prin Cineva mereu foarte nou... iată gloria oricărei ȘCOLI!

Zet: - Nu poate gusta „inefabilul” unui loc, cineva care nu gândește, trăiește și simte în locul acela!

SUMAR:

♥ **Valentine's Day**

♥ **LICEADA**

♥ **MUZICA**

♥ **Para-poveste**

♥ **Omenirea...**

♥ **Celebrități**

♥ **FASHION**

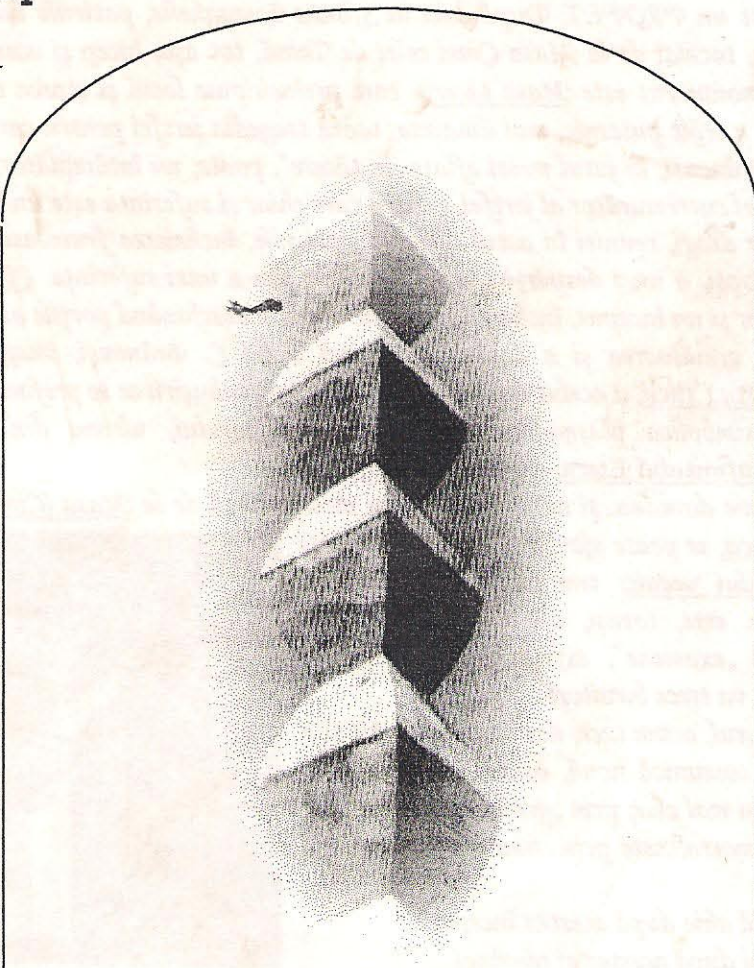
♥ **SPORT**

♥ **Cronica**

♥ **SURPRIZE**

♥ **Poemul japonez**

♥ **Rebus**

Luna februarie
celebrează
nașterea celui mai
mare sculptor
român,
Constantin
Brâncuși
(21.02.1876), iar
acest an este, de
asemenea,
considerat a fi
anul Brâncuși.

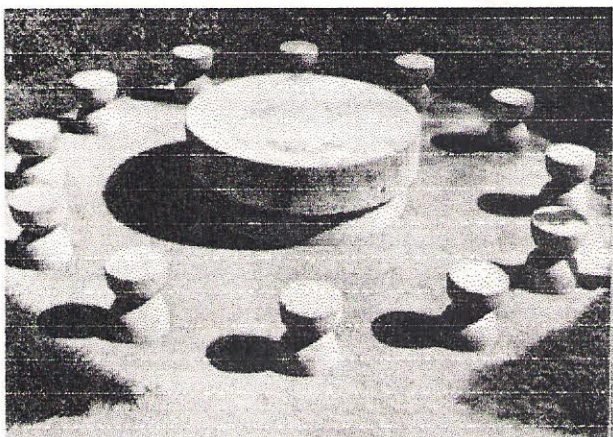
Azi, 14
februarie, se
sărbătorește Ziua
Îndrăgostiților

Sf.
Valentin

Constantin Brâncuși

Un nume, o lume, întru ETERNITATE

Neamul nostru a avut mulți vizionari și profeți. Unul dintre aceștia a fost, cu siguranță, genialul sculptor Constantin Brâncuși, ridicat, cu smerenie, din Hobîța Gorjului și care, cu o inspirație ieșită din tiparele comune, ne-a nemurit, creând, din piatră și bronz, cele trei mai însemnate „poeme”: „Masa tăcerii”, „Poarta sărutului” și „Coloana infinitului”. Nu știm în ce măsură s-a putut gândi el la toată profunzimea biblică a operei sale și la marile adevăruri nepieritoare pe care le realiza, atunci, în febra creației, când trudea, sub formă de rugă, cu toată puterea mâinilor, sufletului și cugetului, la aceste capodopere eterne și unice... Dar, precum și despre profeții din vechime se

spune că, în momentele strălucite ale inspirației, ei înșiși nu știau ce spun și nu înțelegeau ce fac, tot așa și cele trei monumente realizate de Constantin Brâncuși, bunăoară, la Târgu Jiu, mărturisesc același adevăr: anume că, inspirat, autorul lor a fost un PROFET. După cum în Sfânta Evanghelie, patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate încep, tocmai de la Masa Cinei celei de Taină, tot așa, încep și aceste adevăruri profunde la Târgul Jiu, unde primul monument este Masa tăcerii, care preînchipuie locul și starea când Mântuitorul, rămas doar cu cei câțiva ucenici, a trăit puternic, mai dinainte, toată tragedia jertfei pentru care venise-n lume. Scaunele așezate, simbolic, de C. Brâncuși, în jurul mesei aflate „în tăcere”, poate, nu întâmplător, „grăiesc” și astăzi într-o formă văzută, despre prețul cutremurător al jertfei, pentru care chiar și suferința este un har. Cina reprezintă masa de seară a familiei, a celor dragi, reuniți în actul ultim al unei zile, încheierea frumoasă a unui timp, partășania clipei de dinaintea unei nopți, a unei despărțiri, a unei odihne sau a unei suferințe. Cina și Masa „întru tăcere” simbolizează un sfârșit, dar și un început, încheind un fel de viață și deschizând porțile alteia.

Poarta sărutului, următoarea și a doua capodoperă a lui C. Brâncuși, imaginează Poarta Sărutului Golgotic, semnificând Poarta Crucii, a aceluia drum al Calvarului, al prăbușirii ce se preface în binecuvântare.

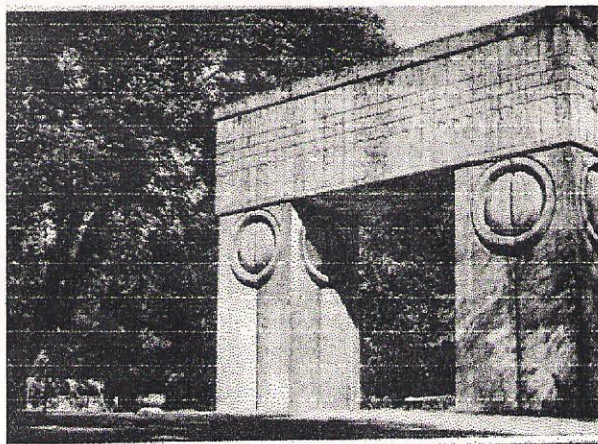
Urmează, apoi, simbolică plăsmuire măiestrită a sculptorului, ultima din triadă, anume Coloana Infinitului, acea scară a Infinitului Etern, a Bucuriei Înălțării.

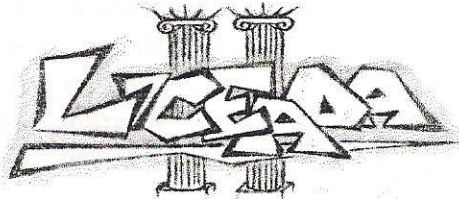
Creațiile brâncușiene dovedesc și azi, valabilitatea mesajului că de la Masa (Cinei) Tăcerii, numai trecând prin Poarta Sărutului Crucii, se poate ajunge la Coloana (Scala) Infinitului și a Triumfului veșnic: trei simboluri aflate în apropiere, dar, între care, este, totuși, un drum de parcurs, pentru fiecare, mai sunt „examene”, există suferințe, jertfe, greutate. Ferice de cel ce le va trece biruitor!

Brâncuși – sculptorul, acum tace, dar tot ce a simțit și a dorit să ne transmită ne comunică nouă, astăzi, și, pe veci – mult mai cutremurătoare și mai clar, prin „graiul” pietrelor și al bronzului – mâinile sale imortalizate prin chiar și numai aceste trei capodopere.

Adevărata slavă abia după acestea începe!

Dar tot numai după acestea și rămâne!

(Continuare)

...Ajunseră la poarta
Intrării în cetate,
Unde gardienii dormeau
Lățiți pe spate.
Pe toți cei coborâți
Îi lovi mirarea,
Văzând că-n cetățuie
Domnește nepăsarea.
În a-și cere voie
Nu se complicară,
Și-n cetate, pe ascuns,
Tiptil se furișară.
Odat' ajunși în urbe
Li s-a dat să vadă
Pe lângă nepăsare
O cruntă debandadă.
Taverne pustiite,
Tarabe devastate,
Și ca încoronare:
Fântâni întregi secate.
Vorbind cu-n citadin

Ce sta în centrul pieții,
Se interesară
De oamenii cetății.
- La voi văzut-am foame
Și clădiri funeste,
Dar ce este mai intrigant:
Apa unde este?
- N-am făcut discriminări
Că-i Nil, că-i Eufrat,
În lipsă de licori,
Și Styxul l-am secat.
- În curând va trebui
Să schimbăm ceva
Și cu-al vostru rege
Vorbă am avea.
Străinul indică
Drumul spre palat,
Către care zeii
Se porniră-ndat'.
Pe rege-l întâlniră
Odată ce intrară.

Și către-acesta
Cu patos cuvântară:
„Suntem neam drumet, sărac
Prin lume hoinărim.
Speram ca-n Liceadă
Tihnă să găsim.
Însă-n loc de-odihnă
Am aflat doar haos,
Și parcă n-ar fi de-ajuns
Desfrău-i în adaos.
De harul său divin
Ioves făcu uz
Și îl nimici
Pe regele ursuz.
Acum stăpânul Ioves
Ajuns al urbei rege,
Începu prin a impune
A științei lege.

(va urma)

Andrei Savu

„St. Valentine's day”

În fiecare februarie, noi, cei tineri, sărbătorim „Ziua îndrăgostiților”, oferind flori, bomboane sau felicitări celor pe care îi iubim, în onoarea Sfântului Valentin. V-ați putea întreba deci: Cine a fost Sfântul Valentin?

Legenda spune că Valentin era un preot catolic, slujitor al Romei în secolul III, pe vremea împăratului Claudius al II-lea. Acest împărat a constatat că tinerii necăsătoriți erau mai buni soldați decât cei căsătoriți. Astfel, a interzis prin lege căsătoria în rândul tinerilor sperând să-și întărească baza militară. Se presupune că Valentin a considerat nedrept acest decret și a continuat să officieze căsătoriile ale tinerilor în secret. Când împăratul a aflat ce făcea Valentin, l-a condamnat la moarte.

O altă legendă spune că Valentin a fost un întemnițat, care s-a îndrăgostit de fiica temnicerului. Înainte de a fi condamnat la moarte, el i-a trimis o scrisoare, prima de acest fel, pe care a semnat-o „Your Valentine” (Iubitul tău), cuvinte folosite și astăzi pe felicitări. Poate nu vom ști niciodată adevărata identitate sau povestea acestui Sf. Valentin, dar un lucru e sigur: februarie a fost luna în care se sărbătorește dragostea încă din evul mediu. Mai mult, Sf. Valentin este sărbătoarea care ocupă locul doi după Crăciun în funcție de numărul de felicitări trimise. Vă întrebați, desigur, de un alt gentleman al îndrăgostiților, Cupidon. În mitologia romană, Cupidon este fiul zeiței dragostei, Venus. Corespondentul său în mitologia greacă este Eros, zeul dragostei. Se spune despre Cupidon, că, rănindu-i cu săgețile sale, i-ar determina să se îndrăgostească atât pe zei, cât și pe oameni. Dacă, din întâmplare, Cupidon a trecut pe la voi, atunci căutați să oferiți persoanei iubite cadoul potrivit de ziua îndrăgostiților. Puteți lăsa gesturile să vorbească... sau puteți vorbi voi înșivă...

- ❖ Florile pot spune mai mult decât două cuvinte: trandafir roșu: „te iubesc!”, trandafir galben: „nu sunt foarte sigur!”, orhidee: „îți mărturisesc dragostea mea!”, lălea galbenă: „cu tine sunt în al nouălea cer!”, margaretă: „iubirea ta mă face fericit!”, narcisă: „dragostea noastră mă eliberează!”, frezie: „vreau să fiu prietenul tău!”, crizantemă: „ce m-aș fi făcut fără tine!”.
- ❖ Culorile vorbesc despre felul de a fi al persoanei: alb: inimă curată și pură, copilăros, deschis; verde: îndrăgostit, exuberant; roșu: iubește cu pasiune, instabil; galben: ros de îndoială, temător, închis; albastru: visător, intelectual, artist; maro: realist, plin de umor; violet: prietenos, integru, iubitor de lux; orange: vesel, optimist, cald și puternic.
- ❖ Rostiți magica formulă în limba preferată:
Ana ohibook! (arabă), Wo ai ni! (chineză), I love you! (engleză), Je t'aime! (franceză), Ich liebe dich! (germană), Sa ga po! (greacă), Ti amo! (italiană), Szeretlek! (maghiară), Ya titya lyublyu! (rusă), Te amo! (spaniolă), Jag älskar dej! (suedeză).

Text conceput de Camelia Dan

Deprimatul

Morbul depresiei totale
S-a infiltrat în eul tău
Și, consternat, avântul tău dispare.
Te-ai lepădat voit de Dumnezeu
Curajul, optimismul tău sunt amintire,
Cenușă moartă-mprăștiată-n patru zări de
vânturi
Sufletul tău a suferit o gravă siluire
Te-ai resemnat și nu mai cauți provocări,
avânturi.
Până la iminenta nebunie
N-a mai rămas decât un singur pas.
Tu vei intra inconștient în agonie
Distrușând tot elanul ce ți-a mai rămas.

Lombardo

Mintea în chingi se zbătea
Ura mi se îndepărta
Căci eu o iubeam pe ea,
Pe steaua lucitoare ce cădea...

Orion

Nemurire

Fluieră cerul...
Văjâie pământul...
Urlă și blestemă,
Căci moare,
Și știe că nu va învia.
Tremură soarele,
Arde marea,
Flăcările înroșesc munții,
Moare...
Și știe că nu va învia.
Stelele se lovesc,
Luna se stingea
Și totuși moare...
E sigur:
Nu va mai învia!

Iov

Greu

Suflet de plumb
Pierzi notiunea vieții tale.
Și crucea care-o porți,
Brutal te-apasă
Fiind alcătuite din păcate
Pe care tu sau eu
Le-mprăștiem voit.
Dar crede-mă că ei
Deloc nu-î pasă.

Tar lumea din exterior
E rece precum gheata,
Dar în adâncurile sufletului tău
Arde cu flacără mornită...
viața.

Lombardo

Pământul este ceea ce voi fi,
Sufletul meu e timp,
Trupul meu este spațiu,
Sângele meu este bezna
Prin care veșnic călătoresc
Către starea Spiritului.
Am înțeles nașterea
Dar nu înțeleg moartea.
Nu deslușesc cum toate
Se vor potoli în noi.
În afara vieții
Sălășluiește eternitatea!

Eris

O stea lucitoare...
O stea lucitoare cădea.
O stea lucitoare cădea
Și cerul întreg îl spinteca.
O stea lucitoare cădea,
Și sufletul meu cu ea.
O stea lucitoare cădea,
Și astfel prin inimă-mi curgea
Întreaga mea iubire pentru ea,

Noaptea neființei

Pe întuneric umblă, neadormită
 Fantasma neagră și nefast-a nebuniei.
 Bântuie cu o-nsuflețire pătimasă
 Suflute sperate, pradă agoniei,
 Distorsionate, de depresie atât de vie,
 Care înlănțuite în adâncul conștiinței moarte,
 Departe de iluzia frumoasă,
 Aproape de primordialul pandemoniu,
 Se refulează înrobite, pradă ție.
 Ele dau naștere în hăul neputinței
 La o acerbă luptă contra conștiinței.
 Concep dorința de a distruge temelii
 Și a răsturna definitiv supremația
 Pentru a ridica din praf altarul neființei.
 Din el ca să renască în propria cenușă
 O altă lume stranie și slută, nebunia.
 Și-atunci vă clătinați voi, suflete pierdute
 Lăsând durerea să vă-mpresoare
 Și să vă-neze într-o ploaie de cenușă.
 Aspră și moartă, tristă și amară.
 Ochii închiși refuză să privească,
 Mintea nu poate să-nțeleagă, să gândească,
 Urechile nu vor să audă cum afară,
 În toată lumea răul se strecoară.
 Subtil, în detrimentul parodiei
 Și în asentimentul nebuniei.

Phoenix

Făclie transparentă

Din tine însăși
 Telurică țâșnire,
 Ce sus, ce înalt!
 Până unde?
 Până când?
 Nu...
 Nu te oglindi
 Divizată
 În picături de ploaie.
 Nu îți aminti
 Că te-a aprins o țintă
 Risipește-te
 În scelipirea dură a soarelui.
 Culorile!
 Miile de culori
 Te-au îndoit...
 N-au vrut

Cu raza să te-mbine.

Vertiginos,
 Făclie transparentă,
 Într-o perdea de stropi
 Recazi în tine.

Eris

Pentru Alfa cu toată dragostea

Trosnesc ușor lemnele în sobă
 Și pocnesc în van...

a nebunie...

a singurătate...

a agonie.

Fluieră vântul prin crengile
 Absurde ale unui copac tembel,
 Ce există, și-mi inspiră...

a nebunie...

a singurătate...

a agonie.

Răsare soarele pierdut pe ceruri
 Și este fad, cu fata ipocrită.

Zâmbește aspru și-n zadar

Chemându-mi sufletul

la nebunie...

la singurătate...

la agonie.

Aud pe buzele-ți aprinse
 Cuvinte ce nu mă cuprind,

Mă privești cu o naivă gingășie

Și mă lași rece, suferind,

Căci vorbele tale sună...

a nebunie...

a singurătate...

a agonie.

Și stau și mă gândesc

Și mă frământ...

Și-ntreaga viață nu-mi dă mie

Decât ură și durere!

Iubirea mea pentru tine?,

Dacă-i iubire adevărată?,

Cine știe?... Dar nu mă duce decât,

la nebunie...

la singurătate...

la agonie.

Omega

OMENIREA... ÎNCOTRO?

Motto: ECCE HOMO!

Într-o bună zi, omul, ieșit din chistul propriei sale artificialități, se stabili pentru o bună vreme în sălbăticie. Ajuns într-o poiană, rupse o ramură încă fragedă, a unui mic paltin, ce, după o vreme, se regeneră, devenind o creangă noduroasă, asimetrică, dar solidă. Întors după o vreme, insul observă arborele, remarcând în sine: ce copac urât în atâta armonie...

În același timp, fratele său se manifestă reticent în relația cu un alt om, batjocorindu-l, marginalizându-l, desconsiderându-l. Au trecut ani. Cei doi se întâlniră, primul cugetând în sine: dar murdar este omul acesta. Mă întreb, cum poate fi cineva atât de degradat și imoral...

Pe cealaltă parte, omul din sălbăticie își continuă „periplul” în

natură, ajungând într-o zonă pietroasă, scaldată de razele soarelui. Zări acolo o șopârlă, asupra căreia se năpusti îndată. Târâtoarea, lipsită de energie, reuși, totuși, să scape cu prețul... cozii ce rămase sub talpa omului. După un timp, coada șopârlei crescă la loc, robustă, inestetică dar mult mai rezistentă. Mai apoi, omul remarcă văzându-o: Desigur, o greșală a naturii. Cum altfel se poate explica urâtenia acestei vietuitoare?

Fratele său își continuă viața între oameni, maltratând un alt semen al său, punându-l în robie, supunându-l la torturi psihice. Timpul trecu și acesta se reîntâlni cu cel căruia îi provocase suferință, afirmând: Da, într-adevăr, văd acum prin acest om expresia răutății

umane, imoralității și lipsei de integritate.

Spre apusul vieții lor, frații se întâlniră, urmând din pasiune un curs de antropologie. De la primele întâlniri li se făcu clar, că orice vietuitoare, inclusiv omul, pentru a supraviețui vitregilor este nevoită să se adapteze. Forma dobândită nu este întotdeauna estetică dar cu siguranță va fi superioară prin forță, sau în cazul oamenilor, și printr-un puternic caracter. Concluzia: fiecare efect are cauza sa.

După cursuri, la „un pahar de vorbă”, cei doi, la rândul lor, concluzionau:

X: Acesta este omul?

Y: Da, sau ce am făcut NOI din el...

Andrei Savu

CRONICA AK 47

În cronică din acest număr am de gând să exemplific o trăsătură... a ființei umane...PROSTIA!!!

Dacă suntem atenți, distingem două tipuri de prostie: cea „elementară”, găsită la persoanele cu IQ scăzut, și prostia ca o distorsiune, o grimasă a gândirii, o judecată strâmbă, care-și are explicația în temeieri active, într-o experiență anume de viață, într-o opțiune greșită, de care, pentru că e a noastră, nu ne mai putem desprinde.

De-a lungul vremii, oameni au luat decizii, pe care nu le putem numi greșite ci, care trebuiau analizate mai adânc, din afara sferei noastre de gândiri, și din afara acestei sfere, și din afara celeilalte, până aflu că, de fapt, decizia luată e una cu adevărat bună. Vă rog să nu confundați această analiză cu nehotărârea, indecizia, ci să înțelegeți că nu putem judeca acțiunile noastre viitoare, prezente sau trecute doar prin ochii noștri care sunt subiectivi.

Caz particular: România. Nu degeaba de zece ani țara se împotmolește în tranziție, pentru că nu s-a analizat cu adevărat ceea ce trebuia și trebuie să facem, ci am luat hotărâri pripite, decizii care stau sub semnul întrebării, și, spunând aceasta, nu mă refer doar la politică, ci și la cetățeanul de rând, care dă dovadă de această „grimasă a gândirii”, prin faptul că nu a pus la îndoială faptele și hotărârile pe care le-a făcut pentru că sunt ale lui și doar ale lui; aici putem să definim această judecată strâmbă ca orgoliu.

Dacă eu sunt crescut într-un anume fel, nu înseamnă că trebuie să-i judec pe toți după tipul de educație care eu l-am primit, ci trebuie să mă detașez de mine și să privesc cu alți ochi acțiunile cuiva care, de fapt, pot fi chiar eu. Niciodată nu ne-am întrebă dacă sistemul nostru de valori este distorsionat ci doar am acuzat pe al altuia.

Încă se mai întâmplă asemenea lucruri: condamnăm dacă cineva face o acțiune care nu e în concordanță cu felul nostru de gândire, sau ridicăm în slăvi pe cel care face lucrurile asemenea nouă dar, la o analiză mai adâncă, vedem că, de fapt, nu contează metoda, atâta timp cât se vrea binele necondiționat.

E adevărat, totuși, că acum (sau doar la noi?) se pune la îndoială tot ce s-a înfăptuit întru construirea unui proiect, dar nu punem la îndoială judecata pe care am utilizat-o pentru a „încerca” acel proiect; nu ne judecăm propriile noastre fapte, fiindcă sunt ale noastre, ne îndoim de alții dar nu și de noi, căci, oare, nu suntem noi persoanele care judecăm? Și aici se găsește greșala cea mai mare și cea mai adevărată!

Celălalt caz de prostie, acela în care e percepută ca o incapacitate de a judeca logic, prostie dată de la „mama natură”, nu reprezintă un interes prea mare pentru noi, căci acest gen de prostie duce doar la stagnarea, involuția sau izolarea de societate exclusiv a individului, fără a fi însă o plagă pentru societate.

Dimulescu V. Petru

Peștișorul de aur

A fost odată ca niciodată... pardon... mai bine zis: n-a fost niciodată pentru că totul este pur imaginar... iar orice asemănare cu realitatea este pur întâmplătoare...

Undeva, la malul mării își duceau zilele o pereche de bătrâni simpatici: El - răbdător, iar Ea - pisăloagă. Băbuța era poreclită încă din prima tinerețe Maggi deoarece era cam mâncăcioasă. Mânca de toate... de la sărături și dulciuri... până la sufletul moșului. Moșului, având nervii de oțel (...deci avea toate șansele să primească cetățenie română...), i se spunea Gigi Durul.

Bordeiul lor era totuși trist pentru că nu aveau copii, ei aveau doar copii xerox (ale actelor de proprietate), care nu puteau să le mângâie bătrânețile, ci doar orgoliile.

Datorită ecosistemului în care trăiau, ocupația de bază a moșului era pescuitul.

Încetul cu încetul venise iarna... era ger, era frig, vântul bătea... mai ales prin buzunarele moșului. Cu înfrigurare se gândea la ziua de Sf. Valentin, care se apropia. Maggi avea să fie din nou supărată ca n-a primit nici un cadou. Gigi se și vedea, săracul, în rolul unui sac de box, pe care se va antrena Maggi până la primăvară. ...Dar de unde să facă rost de parale!?... Posomorât, pașii l-au dus spre faleză. Își aruncă din reflex necondiționat năvodul în valurile învolburate ale mării. Și a stat așa ore întregi, fără să prindă nimic. Taman în momentul în care voia să plece acasă, constata că în năvod se zbătea un peștișor cu totul și cu totul de aur. Rămase înmărmurit când auzi că peștișorul îi vorbește: «...Moșule...ce tânăr ești,...e prima iarnă când dau de tine»,... «lasă-mă papa în mare», și-ți îndeplinesc orice dorință. ...În acel moment, moșul, având un IQ ridicat, înțelese sensul fundamental al economiei de piață: relația cerere-ofertă. ...Cum, lumina și întunericul ochilor lui era Maggi, se gândi la ea, în primul rând. ...Ce-ar putea s-o facă fericită?... Răspunsul lui veni numaidecât: -- Peștișorule, fă-o pe nevastă-mea ca la 20 de ani neîmpliniți!...

Într-adevăr, cum ajunsese acasă o zări pe Maggi: “avea gura ca smochina, ochii negrișori, ...tânără, frumoasă... dragă la feciori”. ...Rămase Gigi uimit când văzu încordați mușchii sternocleidomastoidieni ai nevastă-si ...și nervul XII ...fumegând. Ea își dorea acum un lux pe măsura noului ei look. Necăjit, plecă de acasă ...că iarăși a dat-o în bară. Acum era terorizat și de gândul că Maggi l-ar putea părăsi. Se gândi să-și repare greșeala. Își luă din nou năvodul, și-l aruncă în același loc ca mai înainte. Noroc că peștișorul încă nu plecase. Moșul se rugă de el să-i îndeplinească o a doua dorință: să-i transforme cocioaba într-o vilă, ca cele din protocolul de stat. Peștișorul se învoi și de această dată.

Mulțumit sufletește, Gigi își imagina că vor sărbători Sf. Valentin ...ca-n filme (nu vă gândiți la cele cu pătrat roșu, ...care, nu-s de noi). ...O zări pe Maggi de departe. I se părea că este mulțumită, dar... aparențele înșală. Ochii ei radiau de mulțumire, până în momentul în care-l zări pe Gigi,... cândva Durul. Realiză că totul ar fi OK, dar... fără el. Își spuse în gând: ...NO COMMENT... O porni, parcă, și mai grăbit, spre mare cu disperare, dar și cu speranța că peștișorul mai este acolo... că, dacă nu, singura lui scăpare vor fi pe viitor C.A.P.P.F.-urile (Centrele de Ajutorare a Persoanelor Persecutate în Familie). Din nou aruncă năvodul și din fericire, prinse în plasă peștișorul de aur. Acesta îi spuse: ... «Acum îți voi îndeplini cea de-a treia dorință. Nici nu e nevoie să-mi spui despre ce e vorba... pentru că știu: ...Târziu te-ai trezit moșule! ...Vrei să ai și tu 20 de ani...

- Da, da ...și asta, da'...încă ceva – zise Gigi. De astă dată te iau cu mine, te pun într-un acvariu de 5 stele, ca să-mi fii aproape, la caz de nevoie. După cum o știu pe Maggi, tu nu vei avea timp să te plictisești, iar eu voi avea, în sfârșit, liniștea visată... Zis și făcut....

...Și zări-i pe cer o stea...

...și vă zise-i para-povestea mea!....

Mircsov Petronela

Topul muzical al liceului

1. J. Lopez – *Love don't cost a thing*
2. Lee Ann Rimes – *Can't fight the moon light*
3. Madonna – *Don't tell me*
4. Rui da Silva – *Touch me*
5. Voltaj – *Iarna*
6. Darude – *Feel the beat*
7. Akcent – *Vedeta mea*
8. Eminem – *Stan*
9. Gigi D'Agostino – *La passion*
10. Limp Bizkit – *Rollin'*

Music is the key

Începe sezonul „divorțurilor” în lumea trupelor de muzică

Se pare că sezonul despărțirilor și al modificărilor pe care le suportă trupele este abia la început. După „Exotic” și „Sing Sing BB”, a venit la rând Candy. După publicarea articolului referitor la Candy, din numărul precedent al revistei, am considerat că fetele se înțeleg perfect și că vor continua mult timp să ne încânte auzul cu vocile lor divine, dar, din păcate, nu a fost să fie așa. De curând am fost surprinsă de știrea că cele trei puștoaice au personalități prea diferite pentru ca viața lor în formula care le-a consacrat să rămână la așa-zisa „perioadă roz”. Giulia și Selena rămân împreună, și vor continua să cânte alături de o nouă componentă, Monica, o veche cunoștință de-a fetelor, despre care se spunea că pe vremuri forma o trupă alături de Giulia și Andreea Antonescu. Claudia se pregătește pentru o viitoare carieră în modelling, gând care nu-i dă pace de ceva vreme. Din declarațiile fetelor ne putem da seama că între ele au existat unele certuri care le-au determinat să recurgă la ruptură. Dar ele au rămas prietene și nu se urăsc, chiar își urează reciproc mult succes în continuare.

Cristina Broștean

ISTORIA ROCK-ULUI

(continuare din numărul precedent)

La începutul încălciților ani '90, un critic american susținea că amestecul punk/metal/pop numit grunge reprezenta „cea mai macho și mai sexistă manifestare a rock-ului în ultimii 20 de ani”. Se potrivea, chipurile, cu spiritul epocii. Și avea perfectă dreptate. Mișcarea grunge, a patra revoluție pornită din subsolurile rock-ului (după rock'n'roll – 1955 – Memphis, mișcarea hippie – 1967 – San Francisco și curentul punk – 1977 – Londra) își avea originea în scena muzicală a orașului Seattle. Cred că nu exagerez când spun că grunge-ul a schimbat cursul rock-ului, „explodând” într-o piață suprasaturată și îmbăcsită de tot felul de așa-numiți rockeri (vezi Bon Jovi n.a.) pe care a aerisit-o puternic cu această suflare proaspătă, spulberând totul în calea ei. Până și deja consacratul heavy-metal s-a retras în underground în fața ofensivei grunge.

Principalii „vinovați” sunt Nirvana, Alice in chains, Pearl Jam, Soundgarden, Sonic Youth, Smashing Pumpkins, Silverchair. Părea că nimeni și nimic nu-i va putea înlătura pe acești nou-veniți. Din păcate, tragedia s-a produs în 1994, când Kurt Cobain, liderul grupului Nirvana, este găsit mort în reședința sa din Seattle, având în sânge de trei ori doza mortală de heroină alături de o pușcă de vânătoare.

Sinucidere, accident, asasinat? Poate nu vom ști niciodată, cert este că idolul american va continua să trăiască în memoria nenumăraților săi fani.

Nu și scena grunge, care se deteriorează rapid și iremediabil. Șocați, Pearl Jam opresc pe timp nelimitat activitatea

muzicală, iar, după câțiva ani de agonie inutilă, se destramă Soundgarden și Smashing Pumpkins.

Frecvent comparat cu legendarul Jim Morrison, Kurt îl urmează pe acesta și în moarte (amândoi aveau 27 de ani). Dar, citând un critic american: „Deși amândoi au avut cinci ani la dispoziție pentru a se afirma și desfășura pe scena rock, meritul lui Kurt este mai mare decât acela al lui Jim. Kurt a avut cinci ani din anii '90, pe când Jim a avut cinci ani din anii '60”.

Metalul revine timid în anul 1997, slăbit puternic, însă, după lovitura primită. În acest deceniu metalul se mai îmbogățește cu power-metal-ul (apărut de fapt în anii '80), dar gustat pe scenă largă în anii '80 și promovat de Pantera, Sacret Reich, etc., grindcore-ul, cel mai brutal, extremist și neortodox gen de metal extrem, cântat (dacă se poate spune așa) de Sadistik Execution, Infernal Torment, Belphegor, Regurgitate, Industrial-metal, impus de Fear Factory, Ministry, Rammstein, și rap-metal: Biohazard, Rage against the machine, Dog Eat Dog, Limp Bizkit, etc.

Având un cuvânt greu de spus pe scena muzicală a secolului trecut, rock-ul și adeptii săi care preferă să trăiască la marginea societății, veșnic blamați și marginalizați de semenii lor, continuă să șocheze și azi „lumea decentă” și oamenii „bine crescuți” prin ținuta, limbajul și atitudinea pe care o afișează.

Se spune: „O viață de rocker nu valorează nimic și, totuși, nimic nu valorează cât o viață de rocker”.

Copilaș C. Emanuel

Nota redacției: ne cerem scuze pentru greșelile ce s-au strecurat în numărul trecut în privința unor genuri muzicale și formații.

Machiajul de-a lungul timpului

O parte minimă a produselor naturale pe care femeile, dar și bărbații, le-au folosit de-a lungul secolelor ar fi: excremente de crocodil, alb de plumb, miere, fiere de taur sau asin, drojdie de vin roșu, bulbi de iris, pulbere de orez. Machiajul este una dintre pasiunile oamenilor care datează încă din vremurile antice. Odată cu colorarea feței, oamenii descoperă din ce în ce mai mult frumusețea cu care sunt înzestrați, și nu numai. Machiajul este mai mult decât un simplu ornament cosmetic, este oglinda fiecărei culturi. Maniera în care se fardează obraji sau pleoapele este implicit un cod, cu ajutorul căreia se stabilește comunicarea cu ceilalți. Se poate afirma, astfel, propria modestie printr-un ruj pal, ochii abia conturați și obraji fardați cu discreție sau propria agresivitate printr-un ruj intens, gene lungi și ochi fardați strident. Pe vremuri, machiajul nu era numai un semn de bunăstare - cosmeticele fiind accesibile doar unui număr restrâns de persoane, dar și de putere - un scrib nici măcar nu-și putea permite să viseze că s-ar putea farda precum faraonul sau un alt funcționar. Complexitatea machiajului este evidentă începând de la cuvintele pe care le folosim pentru a-l defini: cosmetica, de exemplu nu deriva doar din grecescul „kosmetike tekhnē” (arta de a înfrumuseța), ci și din cuvântul „kosmos” - ordine, lume, univers. Machiajul și frumusețea au avut în fiecare epocă, un alt ideal estetic, care a influențat la rândul său cosmetica. Regula care a supraviețuit până în zilele noastre se rezumă la câteva cuvinte: femeia palidă reprezintă esența feminității. Acest principiu a traversat secolele, de la egipteni până la jumătatea secolului douăzeci. Pentru strămoșii noștri albeața pielii femeii simboliza lumina, zăpada, laptele matern, puritatea, castitatea. (va continua).

Ene Emilia

Tendențele noului mileniu

Moda și stilul, sunt elementele care conturează și modelează personalitatea unei persoane, conferindu-i un aspect original și, în același timp, modern. Tendențele noi ale modei, și alternarea lor, fac ca moda să fie excitantă și puțin șocantă. Aflându-ne la începutul unui nou mileniu, putem spune că ne aflăm și la începutul unor noi tendințe, care încep să prindă contur prin marii designeri ai modei internaționale.

Tom Ford, designerul casei Gucci propune o nouă siluetă femeii moderne alcătuită din: pantaloni largi, jachete cu umeri bine puși în valoare. În opinia lui, piesa cea mai importantă a sezonului o constituie sutienul. Mulți dintre designerii, renumiți ai lumii mondene, au adoptat atitudini mai dure pentru acest sezon: Ralph Lauren, Helmut Lang, Marc Jacobs.

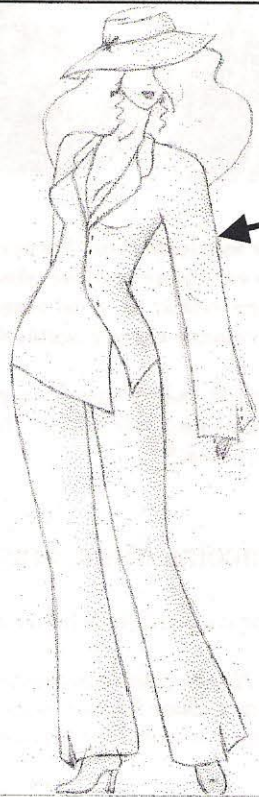
Zina Dumitrescu, o personalitate respectată din lumea modei, ne sugerează un stil cât mai simplu, cu accente puternice pe accesorii, adecvate stilului sobru care caracterizează moda anului 2001. Janine, regina modei în România, declară: „Moda primăverii anului 2001 se îndreaptă spre stilul dur, băiețesc”. De exemplu, esența stilului Saint Laurent este șicul androgin.

Idealul modern al casei este stilul băiețesc. De altfel, este de la sine înțeles că după un sezon de ținute foarte feminine, designerii să aducă în prim plan stilul masculin.

Highschool fashion - Highschool fashion - Highschool fashion

Denis Ornela

„Numele meu este Piti. Desenul este talentată, îmi doresc desenele mele prefer îndrăzneț. Desenul mă oriunde și oricând.”

Corina, dar datorită staturii mele mi se spune pasiunea mea și, deși nu mă consider prea foarte mult să pot merge mai departe. În stilul modern, dar mereu elegant, și nu prea relaxează și mă face să mă simt mai bine

Piti X B

„Chiar dacă unii nu recunosc, toți știm că suntem preocupați de felul cum arătăm, în special cum ne îmbrăcăm. Într-adevăr unii nu au posibilitatea să-și cumpere haine ultimul răgnet, dar stilul poate face din fiecare un tip „cool”. Un exemplu ar fi transformarea unor blugi vechi și uzați, într-o pereche de blugi ultimul răgnet, doar cu ajutorul unei foarfeci și, bineînțeles, a răbdării. Fiind tu însuși, sunt sigură că îți vei găsi propriul tău stil.”

Ica IX D

„Deși la început nu prea acordam atenție acestui dar (de a crea) cu timpul am început să visez la o carieră de creator de modă. Îmi păstrez speranța că poate cândva șansa îmi va surâde și numele meu se va face remarcat pe scena modei.

Simona IX C

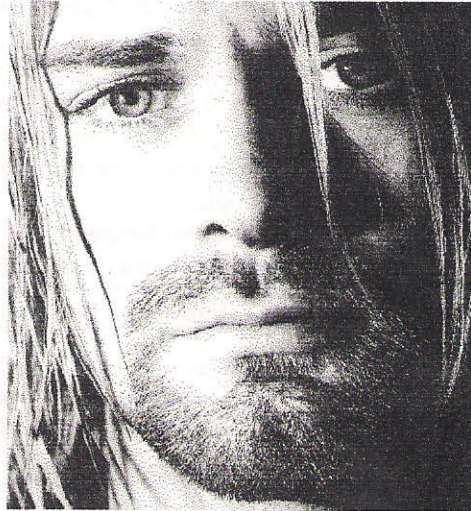
KURT COBAIN

Născut în orașul Aberdeen, inclus în statul Washington, Kurt Cobain (20.02.1967 – 05.04.1994) a fost unul dintre cei mai renumiți și apreciați muzicieni contemporani. În 1994, odată cu decesul său brusc, valul new-wave (grunge) pe care îl promova începe să-și piardă, treptat, din popularitate, pentru că fără el (care era poate nu cel mai valoros, dar cu siguranță cel mai bine cotate în industria muzicală de la începutul anilor '90) scena era lipsită de acea animație, de starea de exaltare și de sentimentul de purificare, nemaîntâlnite într-o așa măsură decât la concertele Nirvana.

Ca și în cazul lui Jimi Hendrix, Jim Morrison și chiar John Lennon, decesul lui Kurt în apogeul carierei sale l-a transformat într-un idol cult. Astăzi, la șapte ani de la dispariția sa, este considerat un mit al muzicii rock, memoria lui fiind vie peste tot în lume.

Și acum vă propun o mică incursiune în viața și cariera sa, deoarece foarte mulți oameni îl judecă pe nedrept și trag concluzii pripite despre el, bazate pe rând, părinții săi divorțează pe când el profund” își amintește mama sa. Astfel, stând ori la mama ori la bunicii pe care ia proporții, astfel încât la 17 ani este agresiv. Tot atunci se întâlnește cu pune bazele Nirvana. „Perioada aceea a amintește Kurt. „De multe ori am fost Wishkah (râu, n.a.) și ziua să mă

Succesul fulminant al Nirvanei mesajelor transmise de Kurt care, pur și asupra maselor și mai ales asupra ele. Bineînțeles, ascensiunea vertiginoasă importante locuri ale lumii i-a îmbătat Grohl și Chris Novoselic provin din acordăm circumstanțe atenuante. De stomac și scolioză, fapt ce avea „Câteodată stăteam întins pe scenă și suportam.” se destăinuie el.

argumente nefondate. Într-un prim avea doar opt ani, „fapt ce l-a marcat își petrece aproape toată adolescența nu-i suporta. Trauma din sufletul său exmatriculat din liceu pentru Chris Novoselic, împreună cu care fost foarte grea pentru mine” își nevoit să dorm sub un pod de pe hrănesc cu ce pescuim”.

se datorează într-o mare măsură simplu au avut un impact fenomenal adolescenților, care se regăseau total în spre primele locuri din cele mai pe membrii formației, dar și Dave cămine destrămate, așa că, să le asemenea, Kurt suferea de crampe la repercusiuni în prestația sa scenică. scuipam sânge. Nici apa nu o

Ritualul de distrugere a instrumentelor muzicale după fiecare concert reprezenta pentru Kurt un mod de eliberare, de debarasare a tuturor sentimentelor negative pe care le acumulase până atunci și, de ce nu, de purificare spirituală.

În toți acești ani, Kurt a învățat o lecție vitală: nu el își alege publicul, ci publicul îl alege pe el. Depresia constantă, alcoolul și drogurile au răpit încă un om de o valoare excepțională, dar mai trist este faptul că Kurt Cobain mai avea foarte, foarte multe de spus.

Oricare ar fi adevărul, o rază de speranță există, totuși, se pare. Kurt „ne-a dat totul și acum n-are nimic” a spus o elevă de 15 ani la aflarea vestii că liderul Nirvanei ne-a părăsit, iar James, un tânăr de 22 de ani a mărturisit: „Mă simt într-adevăr abandonat”. E puțin oare? E mult? E suficient?

Copilaș C. Emanuel

Sânnicolau Mare, orașul tinerilor?

Cel mai vestit oraș, Sânnicolau Mare, car adăpostește în jur de 18000 de locuitori nu este prea generos în privința locurilor de distracție oferite tinerilor de peste 14 ani.

Dacă ești adeptul muzicii House, Dance, Hip-Hop sau a manelelor, poți frecventa discotecile orașului. Aici, pe lângă muzica menționată mai sus poți consuma numeroase băuturi, chiar băuturi alcoolice, pentru că nimeni nu ți interzice acest lucru, chiar dacă ai sub 18 ani. În schimb, dacă ești fan al muzicii rock singurul loc în care te simți în largul tău este barul „Țonea”, unde poți sta la o discuție cu prietenii și asculta rock.

Dar dacă într-o seară de sâmbătă vrei doar să stai la o discuție cu prietenii, să joci biliard sau doar să hoinărești prin baruri, sunt câteva „localuri” care te așteaptă cu ușile deschise la orice oră.

Dacă ai vrea să mergi la un club „Internet-café”, îmi pare rău, nu se poate pentru că unicul club de acest gen a fost închis. Dacă ai dori să mergi la un fast-food, pur și simplu să mănânci ceva „fast” și să te simți bine, va trebui să aștepti pentru că momentan nu există nimic de genul acesta în oraș.

Dar, să nu uităm, o după-amiază plăcută, liniștită se poate petrece și la biblioteca orașului, citind o carte că nu strică.

Cu toate acestea, unii tineri preferă statul acasă. De ce? Pentru că fie că recunoaște, fie că nu, Sânnicolaului îi lipsesc multe. Să sperăm că în viitorul apropiat, lucrurile se vor schimba în favoarea tinerilor.

Matei Romina

Probleme, teme de casă și iar probleme
(o relatare din viața unui tată disperat)

... Când m-am întors de la slujba (bine dispusă, ca niciodată) ce credeți că am găsit acasă? Pe biata mea odraslă (elev într-a-ntâia) chinându-se, fără rezultate, să-și facă temele. N-o să credeți, dar motivul de îngrijorare al „băiețelului mamei” a constituit un prilej de distracție copioasă pentru mine. M-am furișat într-o cameră și l-am observat timp de câteva zeci de minute pe săracul meu soț, care se strofoca din răsuputeri să-și ajute fiul.

„Ia spune-i tatii, care-i problema? Cu ce să te ajute tăticu?”

„Ști bine că nu mă pricep la algebră! N-ai cum să mă ajuți! Tu habar n-ai de matematică, doar ai făcut română toată viața!”

Bietul tata, atins în orgoliul propriu, trebuia să facă ce-i stătea în puteri pentru a-i demonstra băiatului, contrariul. Așa că, telefonă unui prieten:

„Să trăiești, stimate! Sunt eu, Gelu, al tău coleg de cancelarie! Mă scuzi că te deranjez, dar o să fiu direct: am nevoie de rezolvarea unei probleme de algebră pentru clasa I! Mă poți ajuta?”

„Ce spui? Algebra – la clasa I?! În fine, dacă tu zici! Te ajut, dar, și tu, serviciu contra serviciu! Auzi... Fie-mea, din clasa a II-a, are de compus un poem de 50 de catrene, pe tema cucului rătăcitor. Ce zici? Se rezolvă?”

„Se mai pune problema? Te sun când termin.”

„În regulă! Pe curând!”

Nu am auzit ce au vorbit ei doi la telefon, dar mi-am dat seama îndată ce l-am văzut pe grijuliul meu bărbat așezându-se la masa de lucru, verde de furie că trebuia să-și mai bată capul și cu tema altcuiva; dar, ce nu făcea el pentru „plodul” său?

Îl auzeam citind cu voce tare ce scria. Nu ajunse bine nici măcar la cel de-al zecelea catren și se și poticnise, nereușind să găsească o rimă potrivită pentru cuvântul „fanfaron”. Enumera, nerăbdător, tot felul de cuvinte care nu aveau nici în clin nici în mână cu „fanfaron”: claxon, faraon, palton, etc. Plictisit să tot caute „cuvinte potrivite” - apropo de Arghezi - îl sună pe „bunul” prieten și fost coleg de clasă în liceu, Fănică, mare poet, pe atunci.

„Ooo...! Salutare colega! Gelu „Sofisticatu”, la telefon!”

„Bună, Gelule! Ce mai faci? Ai vreo problemă? Că știu că doar așa mai apucăm să schimbăm și noi două vorbe!”

„Scuză-mă, dragă colega! Dar ști cât sunt de ocupat. Abia mai am timp să răsuflex... Tot du-te vino! Mă înțelegi!”

„Mda... Cu ce-ți pot fi de folos?”

„Păi... Aș avea nevoie de o rimă potrivită pentru „fanfaron” și... cum mi-am amintit că tu scriai atât de bine... Sper că scrii în continuare! De ce nu te gândești serios la scoaterea vreunui volum de versuri?”

„A, nu. Nu pot să mă gândesc încă la asta. Dar, hai să revenim la rugămintea ta. Te ajut. Sună-mă peste vreo zece minute. A, da. Mai stai puțin. Fiu-meu (dintr-a III-a) trebuie să prezinte un tablou pictat de un artist celebru, reprezentant al curentului postimpresionist. Ai putea să-mi faci rost de așa ceva?”

„Încerc! Mai vorbim noi!”

Continuându-și poemul, își aminti că trebuie să sune pe cineva. Luă cartea de telefon și receptorul. Găsise în „Pagini Aurii” numărul de telefon al unui pictor, care era, de altfel, și bun prieten al unchiului sau.

„Bună ziua, domnule Marinescu! Sunt Gelu Ionescu, nepotul amicului d-voastră Barbu Ionescu!”

„A... da. Cu ce te pot ajuta tinere? Ai nevoie de vreun portret?”

„Nu, nu vă deranjez în așa hal! Mă gândeam ca d-voastră, fiind iubitor de arte plastice, dețineți vreun tablou pictat de un artist postimpresionist.”

„Ai nimerit la cine trebuia. Ai noroc că ador creațiile acestui curent artistic. În schimbul tabloului aș dori, însă, să-mi faci rost de o diatomee (pentru ora de biologie a nepoțetei mele din clasa a-V-a).”

„Mulțumesc mult, dom’ Marinescu. Voi încerca să procur ce mi-ați cerut. Vă sun eu mai târziu. Cu bine!”

Sătul de atâtea telefoane, apela, totuși, încă o dată, la aparatul cu fir. Aflasem că-l sunase pe expertul în Științele Naturii: Silviu.

„Bună ziua, domn doctor Silviu! Gelu Ionescu vă deranjează!”

„Bună, nea’Gelu! Cu ce te pot ajuta?”

„Aș avea nevoie, dacă nu cer prea mult, de o diatomee! Mi-ați putea face rost?”

„Păi...păi. Dumneata nu știi că eu sunt, de fapt, expert în pelicani? Dar dacă tot m-ai sunat... Poți să iei legătura cu vreun profesor de chimie, coleg de-al tău? Fie-mea (din clasa aVII-a) are de construit o rețea Lamdafazolita din o sută de atomi (biluțe). Dacă reușești să-mi faci această temă îți fac rost de o amărâtă de diatomee și dacă trebuie să mă întorc în timp pentru asta.”

A rezolvat toate problemele, dar rețeaua Lamdafazolita nu a reușit să o întocmească. Așa că m-am gândit să-mi ajut soțul și am apelat la ajutorul vostru: dacă reușește cineva să-mi facă o rețea Lamdafazolita, mă ofer să-i rezolv o temă sau chiar să-i fac un referat (pentru perioada de evaluare).

Sunt o elevă binevoitoare de la seral și mă puteți contacta scriindu-mi pe adresa redacției.

Deatcu Oana

*
* *

Mi s-a spus că perioada liceului este cea mai frumoasă parte din viața unui om. Și nu pot nega acest lucru... Timp de cinci zile pe săptămână ești alături de prieteni; îți poți expune noua ținută cu ușurință în fața celorlalți, bârfești noul look care a apărut prin reviste, cu colega de bancă, și mai zâmbești pe ascuns la unele greșeli de exprimare sau „perle” ale profesorilor. Nu omit părțile negative ale vieții de licean. Nu e chiar plăcut să ai trezirea la 7:00 și să mai pleci, din când în când, cu câte un 2 în spinare, doar pentru că „ți-ai uitat acasă caietul unde era tema” (nu contează dacă există sau nu aceasta). Dar până și acestea sunt amintiri plăcute...

Cel mai deranjant, și în același timp vizibil lucru este ura dintre colegele noastre de liceu. De la expresii inutile și mult prea vulgare, până la bătăi, fetele noastre dau dovadă de un vocabular larg și un mare curaj. Însă uită de acel gram de feminitate care poate fi folosit „la agățat”, dar și într-o simplă conversație cu amicele. Nu sunt psiholog și nu încerc să supăr pe cineva cu articolul meu. Încerc doar să dau un mic sfat prietenelor. Frumusețea feminină există la noi în liceu, nimeni nu poate nega. Dar o fată nu trebuie să uite că are nevoie de respectul față de sine. În viață îți trebuie personalitate, și lipsește multora dintre nouă.

Sunt întotdeauna fascinată când văd grupuri de oameni uniți. Dacă unuia din grup îi place un anumit gen de muzică, de obicei și ceilalți o vor găsi atractivă. Dacă cineva din grup poartă o anumită vestimentație, probabilitatea ca ceilalți să-l copieze este foarte mare. Prietenii noștri joacă un rol major în determinarea personalității noastre, a convingerilor și a direcției în care merge viața noastră. Știți cum se spune: „Nu te împrieteni cu omul mândru și nu te însoți cu omul iute la mânie, ca nu cumva să te prinzi cu cărările lui și să-ți ajungă o cursă pentru suflet”.

Este ușor să împrumuți obiceiuri de la prieteni. Dar nu uita că tu poți fi admirată printr-un stil propriu, care are să te caracterizeze mult mai bine decât pe celelalte.

Mă adresez ție. Folosește-ți mintea!!! Învață să te mulțumești cu lucruri de „calitatea a doua” în schimbul prieteniei și al armoniei. Fă tu primul pas!!! Amintește-ți:

„Când vorbim despre iubire, se ivesc zorile, și, când iubim, răsare soarele dreptății noastre”.

Viașu Iulia

Poemul japonez

Poezia japoneză este o de o sugestie discretă și de o mare simplitate. Principiul fundamental al ei constă în faptul că poetul înclină să sugereze, lăsând un loc vagului, abia bănuind, putându-se multiplica în infinite unde ale gândirii și sentimentelor. Astfel, în secolul al XVII-lea se creează tipul de poem haikai (poem vesel) cu 3 versuri și 17 silabe, fiind derivat din tipul de poem tankai cu 31 de silabe...

„Pe florile de prun

s-a așternut un strat de zăpadă.

Am vrut s-o culeg

ca să ți-o arăt.

Dar zăpada s-a topit în mâinile mele.”

Între maeștrii genului haikai, primul loc îl ocupă Matsuo Basho (1643-1694), cel mai mare și popular poet al Japoniei. Micile sale perle artistice sunt clipe de senină contemplare a naturii:

„Fluturele își parfumează

haina cu mireasma

orhideei.”

„Creangă – uscată.

Corbul – deasupra
seară, toamnă.”

„O floare căzută

Se-ntoarce pe pom?

Nu! A fost un fluture.”

Urmașii lui Basho au fost Gosa Buson (1715-1785) și Kobayashi Isa (1763-1829). Buson compunea adevărate mici tablouri: „Noapte cu spuză de stele

Florile de cireș cad

pe oglinda câmpului de orez.”

„Muntele se întunecă

muiat în rugina

frunzelor de toamnă.”

După o perioadă de decadentă, datorită apariției poeziei moderne japoneze, Musaoka Shiki (1867-1902) revitalizează genul haikai, pe care îl redenumeste haiku, redându-i liniile sale tradiționale. Astăzi, în Japonia există mii de poeți, care compun haiku-uri, dând dovadă, astfel, de forța vie a acestui gen de poem clasic.

Text cules de Alexandru Putnoki

Incursiune în istoria educației fizice
(continuare din numărul precedent)

China

Ca o caracteristică a vremurilor respective și în China s-a urmărit integrarea activităților fizice în sistemul de educație generală. Spre deosebire de vecinii săi, locuitorii „Țării soarelui răsare” acest sistem a fost mult mai bine conturat.

Creat de marele filosof Confucius, sistemul numit „cele șase arte” cuprindea activități din șase domenii diferite: Ceremonialul de la curte, muzica, aritmetica, caligrafia, scrima și conducerea carului de luptă.

Unele activități fizice constituiau probe obligatorii care trebuiau trecute de către candidați spre ocuparea diferitelor funcții în stat. De exemplu: dacă cineva dorea să devină guvernator de provincie – mandarin – trebuia să susțină pe lângă alte probe specifice, două probe aparținătoare domeniului activităților fizice, și anume: trasul cu arcul și conducerea carului de luptă. Un loc important în istoria activităților fizice din această țară l-a avut crearea sistemului de gimnastă medicală (anul 2700 î.Hr.) de către un renumit medic al acelor vremuri, Kory Fu, care a recomandat practicarea exercițiilor fizice în tratarea anumitor boli.

Boxul, scrima, lupta, aruncarea pietrei, trasul cu arcul, fotbalul, etc. au constituit activități competiționale cu caracter general care nu pot rămâne neamintite. (va urma)

Campionatul de fotbal al Liceului Teoretic Sănnicolau Mare

Grupa I: IX D, XII B, XII A, X C, IX A, XI A.

Grupa II: XI B, X B, XI C, X A, IX B

Meciuri jucate

Gr. I: IX D–XII B=3-9 • IX D–XII A=5-3 • IX D–X C=14-4 •

X C–IX A=6-0 (neprezentare)

Gr. II: XI B–IX B=3-5

Etapele următoare:

Gr. I: IX D–XI A • XII A–X C • IX A–XI A • XII B–XI A

Gr. II: XI C–IX B • XI C–XI B

Clasament provizoriu:

Gr. I: XII B • IX D • XII A • X C • XI A • IX A

Gr. II: X A • X B • IX B • XI C • XI B

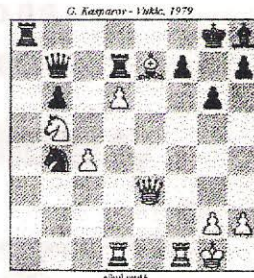
ȘAH**Partida italiană**

Pe numele vechi „Giuoco piano” (joc încet), este una dintre cele mai vechi deschideri, cunoscută în secolele XVI–XVII, datorită măștrilor italieni ai timpului, dintre care cel mai important a fost Gioachino Greco. Ea s-a bucurat de o mare popularitate, oferind posibilități de atac pe flancul regelui, mai ales că în zilele noastre teoria acestei deschideri s-a îmbogățit mult.

Mutările caracteristice sunt: 1.e2-e4 e7-e5 2.Cg1-f3 Cb8-c6 3.Nf1-c4 Nf8-c5 (nebulii, dezvoltăți simetric, vizează punctele critice f2 și f7) 4.c2-c3 Cg8-f6 5.d2-d4 e5:d4 6.c3:d4 Nc5-b4+ (6... Nc5-b6 nu era bună deoarece este pasivă și dă albului posibilitatea de a ocupa centrul) 7.Nc1-d2 Nb5:d2+ 8.Cb1:d2 d7-d5! (Această mutare slăbește centrul albului și dă negrului posibilitatea de egalare).

Răspunsul la diagrama din numărul următor: 1.N:g6! Cf6 (1...h:g6 2.D:e4 Nf8 3.D:g6+ Cg7 4.Cg4+-) 2.N:h7+! 1-0 (2...C:h7 3.De4!; 2...R:h7 3.Db1+!).

Nota autorului: semnul „+” înseamnă șah; „!”=mutare bună; „+”=Avantaj pentru alb.

Laurențiu Trică

Sportul în Liceul Teoretic Sănnicolau Mare

În liceul nostru există o echipă de fotbal și volei. În numărul acesta redăm un interviu luat căpitanilor de echipe. Componența echipelor este:

Fotbal: Rugan Lucian • Vuicin Nicolae • Dancea Flavius (cpt.) • Mitric Răzvan • Andreica Adrian • Fusar Laurențiu • Urzicaru Laurențiu • Nistor Cătălin.

Volei: Ivaniciuc Daniela • Mircsov Petronela • Denis Gal • Ana Maria Uiuu • Lăcrămioara Faur • Cornelia Ciui (cpt.) • Almira Haș • Sania Petcov • Laura Colompar • Natalia Leonte • Camelia Dan.

P.A.: Care a fost motivul pentru care ai hotărât să participi la echipă? **Dancea Flavius:** Iubesc fotbalul. **Ciui Cornelia:** Îmi place sportul și jocul.

P.A.: De ce este nevoie pentru a crea o echipă mai competitivă? **D. F.:** Cred că avem jucători buni și întotdeauna e loc de mai bine; suntem o echipă respectată! **C. C.:** Antrenament mai mult.

P.A.: Când și când vă antrenați? **D. F.:** Nu ne antrenăm. Ne menținem jucând în campionatul liceului. **C. C.:** Vineri, în curte sau la sală.

P.A.: Ce performanțe ați realizat? **D. F.:** Locul II la un campionat între licee în Timișoara. **C. C.:** Am bătut Dudești-ul.

P.A.: Ce aveți în vedere cu privire la viitor? **D. F.:** Să ocupăm locul I în cadrul campionatului timișan între licee. **C. C.:** Să câștigăm locul I la concursul în licee pe județ.

P.A.: Ce părere aveți despre antrenor? **D. F.:** Profu' este foarte bun! Îl salut. **C. C.:** Noi lucrăm la jucătoare.

P.A.: Ce crezi că ar trebui făcut la nivel de liceu pentru promovarea echipei tale? **D. F.:** Organizarea de mai multe turnee în localitate și așa se va mări numărul suporterilor față de echipa noastră de fotbal și va da un renume liceului nostru! **C. C.:** Să avem sală pentru antrenament.

Adrian Petrović

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2									■				
3											■		
4						■							
5			■										■
6	■							■					
7					■		■						
8						■						■	
9										■			
10			■		■					■			
11	■							■					
12				■									
13						■					■		

Compot

Orizontal: 1) Mizantropie la... 180°; 2) Aparținătoare anotimpului cald - Aranca nemărginită!; 3) Acțiunea de a da tonul (fig. pl.) - Spus la durere; 4) Regional - Adună ban cu ban; 5) A apărea - Dormitoare; 6) Nivele hidrologice de referință - A conferi; 7) Obsedat de balena albă - Portdrapel; 8) Între (lat.) - Dispuse radial într-o roată; 9) Constrângeri - Instrumentul lui Pan; 10) Ion Lupu - Resort - Deplasare bi/patrupedă; 11) Oală (dim.) - Rănit; 12) Militar de carieră turc - Vocaliști; 13) Prispă - Rezultate ale combustiei - Bold. **Vertical:** 1) Lacom - În locul acesta - Antitanc (abr.); 2) Oameni cărora le place totul în miniatură; 3) Trei ca unul... - Holdă; 4) A greși - Colonizator al Americii latine; 5) Fata cu enigma - Radu Cristea - Miez de ducat!; 6) A copia fără cap! - Trib din Amazonia - Uitel; 7) Cântă în opt - Lojă în biserică; 8) În afara religiei (fem.) - Inflorescența cerealelor - Tudor Rădulescu; 9) Chemare (fig.) - Lipsit de curaj; 10) Dans colectiv executat într-un șir lung - Falsori în botanică; 11) Soare peste valea regilor - Procese geologice; 12) Dușman (fem.) - A indica; 13) Prefixul egalității - Privitor

la artă. **DICȚIONAR:** Aju

(Andrei Savu)

BB Computer
INTERNET

Ce înseamnă internet!

- CHAT** - conversații în toată lumea
 - WEB** - pagini www
 - mIRC** - cel mai cunoscut program de conversație
 - PICTURES** - imaginea pe care ți-o dorești
 - MUZICĂ**
 - NEWS** - informații din toată lumea
 - POȘTA ELECTRONICĂ** - e-mail
- Convorbiri cu America și Canada

SÂMBĂTA ȘI DUMINICA TOATĂ ZIUA

De la NOI pentru VOI...

De la VOI pentru NOI...

Începând cu acest număr veți putea face dedicații muziale la prețul de doar 5000 lei (dacă faceți 4 dedicații costul este doar de 15.000, una gratuită).

♥ Din partea colegiului de redacție dedicăm tuturor cititorilor revistei, melodia "The Show Must Go On" - Queen

♥ Din partea aceluiași colegiu de redacție dedicăm profesorilor noștri, melodia "Să nu-mi iei nici odată dragostea" - Holograf

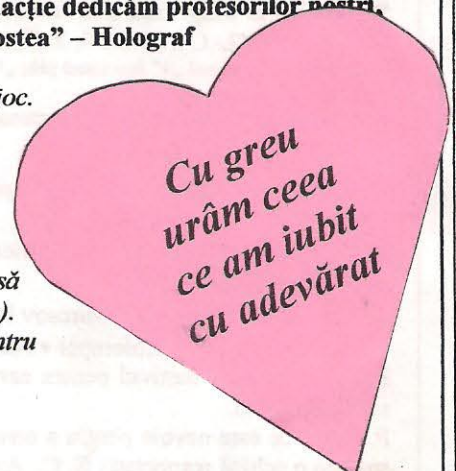
Surpriza noastră:

Fiind ziua îndrăgostiților am inițiat un joc.

Pe fiecare inimă de culoare roșie (pentru fete) se află începutul unui mic proverb ce-și are continuarea pe alta, albastră (pentru băieți).

Scopul jocului este ca posesorul unui fragment de proverb să caute bucata lipsă a acestuia astfel găsindu-și partenerul(a). Este o metodă bună, ne gândim noi, pentru Cei mai timizi dintre voi.

Succes!!!

Anunț: Adresați-ne propuneri, poezii, articole, sugestii la căsuța poștală instalată în biblioteca liceului.
Colegiul de redacție: Dan Camelia, Mirsova Petronela, Deatcu Oana, Trică Laurențiu, Bakó Lóránt, Dimulescu V. Petru, Savu Andrei.
Colaboratori: Broștean Cristina, A. Petrovici, Copilaș C. Emanuel, Romina Matei, Viașu Iulia, Denisa Gal, Ene Emilia, Alexandru Putnoki
Poșta redacției: Str. Andrei Șaguna Nr.4 Sânnicolau Mare
E-Mail: revistanoi@usa.net
Internet: http://revistanoi.8k.com

